

komme til Stede og foretage den nødvendige Ommærkning osv., hvad der kan forvolde ikke saa lidt Tidsspilde. Det indtræffer ogsaa tit, at man mister Baade enten i Brændingen eller derved, at de maa forlades paa Havet. Naar saadant noget sker, f. Eks. midt i Foraarsfisket, der giver det rigeste Fiskeri, gælder det om hurtigt at skaffe en anden Baad, men naar man har faaet denne, saa skal man atter til Myndighederne for at faa Baaden maalt op, registreret og forsynet med Certifikat. Desuden ere Baadene ikke beregnede til at holde mange Aar; de maa være meget lette og bekvemme og ere derfor ikke byggede af stærkt Materiale, saa ogsaa af den Grund maa der hyppigt ske Fornyse. Men alt dette medfører, at Fiskerne ved Nyanskaffelser af Baade ofte ville blive udsatte for megen Tidsspilde og Nærings-tab, idet at de hver Gang skulle søge til Politimyndighederne for at faa Baaden registreret, før den kan bruges til Fiskeri. Særlig uheldigt virker dette paa Steder, hvor Opsynet er bosat langt fra Fiskernes Bopæl.

Desuden er der en anden Ting. De samme Fiskere ro ikke altid med de samme Baade, de skifte stadig væk. En Dag kunne de gaa ud med en Timandsfarer, som de kaldes, hvorved forstaas, at der hører 10 Mands Besætning til, enten fordi de skulle langt til Havs, eller fordi det er daarligt Vejr. Næste Dag er det godt Vejr, eller man har Formodning om, at Fisken staar nærmere Land; saa deler Mandskabet sig og gaar om Bord i 3 Baade i Stedet for. Det er ogsaa almindeligt, at en Bygd har Baade paa begge Sider af en Landtunge. Naar det nu er Uvejr paa den ene Side, søger man over paa den anden Side, hvor der er større Mulighed for Fiskeri. Saa har det været almindelig Brug, at man for at spare Ud-læg til de mange Baade kun holder løbende Redskaber, som kunne benyttes i Flæng og skiftes fra den ene Baad til den anden. Nu skal efter dette Forslag ikke alene Baaden mærkes, men ogsaa Baadens Sejl, Flyderne til Linerne, Draget eller Ankeret o. s. v. Man kan altsaa ikke mere flytte Redskaberne og uden videre benytte dem snart paa den ene Baad og snart paa den anden. Man bliver nødt til at udruste hver Baad komplet med sine særlige Redskaber.

Det var disse Betragtninger, jeg mente at burde forelægge for det høje Ting. Det er jo af meget stor Betydning for Fiskerierne i sin Helhed at opnaa de Goder,

som Loven medfører, men hvis det var muligt at indskrænke Ulemperne en Del for de smaa aabne Baades Vedkommende, da vil det i høj Grad vinde Paaskønnelse blandt de færøske Baadfiskere.

S. Sørensen: Angaaende Artikel II, i Konventionen mellem de to Lande, der jo findes trykt som Bilag til Forslaget, staar der i Bemærkningerne, at det, som der er vedtaget om Bugterne, skal være en Indrømmelse til Danmark fra engelsk Side. Der vil jeg gerne spørge, om jeg har forstaaet denne Artikels Ordlyd rigtig, naar jeg forstaar den saaledes, at, hvad Bugterne angaar, vil de tre Kvartmils Afstand være at regne fra en Linie mellem de Punkter, ved hvilke Bugtens Bredde paa det ved Indløbet nærmeste Sted ikke er større end 10 Kvartmil. Heraf mener jeg følger, at dersom Bugtens Vidde der, hvor den begynder ved Havet, er mere end 10 Kvartmil, maa denne tænkte Linie drages ind ad i Bugten, til dens Ender støde paa Bugtens Bredder, og derfra maa man først begynde at maale de tre Kvartmil, altsaa, hvad der ligger inden for denne Linie, er fremmed Territorium for vedkommende Land. Hvis dette er rigtigt, er jeg tilfreds med Bestemmelsen. I øvrigt staa vi vel over for noget, som der ikke kan rettes paa, men det kunde vel ikke være af Vejen med et Udvalg.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det ærede Medlem for Færøerne (Patursson) erkendte jo de ikke ringe Fordele, der vilde kunne opnaas ved den Overenskomst, der er afsluttet mellem den engelske og den danske Regering angaaende dette Spørgsmaal. At der ogsaa er nogle Ulemper forbundne dermed, er vel næsten noget, der følger af sig selv. Det er gerne saaledes, at naar der mellem to Parter skal træffes en Overenskomst om en eller anden vigtigere Sag, maa der gives efter paa forskellige Punkter, som saaledes kunne komme til at vise sig i Form af Ulemper baade for den ene og den anden Part; maaske der ogsaa er Punkter, hvor der er Ulemper for de engelske Undersaatter. Jeg har den Opfattelse, at de Ulemper, som det ærede Medlem fremdrog — det var jo navnlig med Hensyn til Mærkning af Baadene — er Spørgsmaal, som rettest drøftes i et Udvalg, og saa vidt muligt vil der blive taget Hensyn til de Indvendinger, som det ærede Medlem fremkom med.

Det samme gælder det Spørgsmaal, det ærede Medlem for Varde fremdrog,